

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr.
Den 5. april 2022

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 725 (MOF alm. del) stillet 8. marts efter ønske fra Pia Kjærsgaard (DF).

Spørgsmål nr. 725

”Vil ministeren svare konkret på, som tydeligt spurgt om i MOF alm. del - spm. 585, om der vil blive skabt mindre biodiversitet, hvis man tilskudsfordrer de udsatte græssere i de kommende nationalparker, når føden er knap, fremfor at tage dyrene ud fra områderne, og samtidig svare på, hvorfor ministeren henviser til i MOF alm. del - spm. 339, hvor svaret ikke fremgår?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, som oplyser at:

”Det sikres gennem proaktive forvaltningsplaner, at antallet af planteædende pattedyr svarer til den tilgængelig føde, således at tilskudsfordring som udgangspunkt ikke vil være nødvendig. I tilfælde af at fødegrundlaget akut bliver utilgængeligt for dyrene – f.eks. som følge af dyb sne - vil både tilskudsfordring og muligheden for at tage dyr ud af nationalparken være mulige tiltag, i henhold til den udarbejdede beredskabsplan. Når der som udgangspunkt arbejdes på at forvalte uden tilskudsfordring, sker det ud fra et ønske om at fastholde en så naturlig fødesøgningsadfærd hos dyrene som muligt. Det er Naturstyrelsens erfaring, at jævnlig tilskudsfordring har markant negativ betydning for dyrenes fødesøgningsadfærd, da de generelt bliver mere passive i deres fødesøgning. Naturstyrelsen har ikke tilstrækkeligt erfaringsgrundlag til at vurdere forskellen i biodiversitetseffekten, men styrelsens forskningsbaserede myndighedsbetjening anbefaler, at de helårsgræssende dyr ikke bør tilskudsfordres af hensyn til dynamikken i økosystemet og den medfølgende biodiversitet. Der henvises i øvrigt til MOF spørgsmål nr. 506.”

Jeg er i øvrigt ikke enig i, at jeg ikke svarede på spørgsmålet ved at henvise til min besvarelse af spørgsmål 339. I mit svar på spørgsmål 339 skriver jeg følgende: ”(...) *desuden beskrives det, at man får den bedste tilnærmelse af det naturlige græsningstryk i naturpleje ved at praktisere helårsgræsninger med det antal dyr, som kan klare sig igennem vinteren uden tilskudsfordring.*” Præmissen for spørgsmål 339 var, at dyrene skulle græsse i bund, hvorfor jeg i mit svar redegjorde for, hvorfor dette ikke er korrekt. Jeg henviste derfor til 339, da det af svaret netop fremgår, at man opnår den bedste biodiversitet ved at opnå det tilnærmelsesvist mest naturlige græsningstryk og at dette opnås ved at udsætte den mængde græssere, der kan klare sig uden tilskudsfordrer. Skulle der opstå situationer, hvor den tilgængelige føde er for knap i forhold til antallet af dyr, henviser jeg til Naturstyrelsens redegørelse ovenfor.

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum